

ΠΡΟΛΕΤ /

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΕ ΑΝΑΡΧΟΔΙΑΤΟΝΟΜΗ ΟΠΤΙΚΗ | ΔΕΥΤΕΡΑ 29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2016 | ΠΑΤΡΑ | ΤΕΥΧΟΣ 2

23 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1927
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗ ΒΟΣΤΩΝΗ ΟΙ
ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ
ΕΡΓΑΤΕΣ

NICOLA SACCO
BARTOLOMEO
VANZETTI

«έμαθα ότι η ταξική συνείδηση δεν είναι μια φράση που επινόησαν οι προπαγανδιστές, αλλά μια αληθινή και ζωντανή δύναμη, ενώ όσοι κατανοούσαν την σημασία της, δεν ήταν πια υποζύγια αλλά ανθρώπινα όντα» ...όταν δε ο εργάτης μάθει ότι η κειμαφέτηση των εργαζομένων θα πρέπει να είναι έργο των ίδιων, τότε εκείνην τη μέρα το προλεταριάτο θα βαδίσει πραγματικά προς την επανάσταση, προς την απελευθέρωσή του.» Μπ. Βαντσέττι συνέχεια στη σελίδα 7

editorial

Η προλέτ είναι μια προσπάθεια να γραφτούν απόψεις για τα κοινωνικά ζητήματα μέσα από ένα προλεταριακό, αντιεξουσιαστικό και αναρχοαυτόνομο πρίσμα. Για κάποιο αριθμό φύλλων θα είναι σε πειραματική περίοδο. Όταν ολοκληρωθεί αυτή η περίοδος θα πούμε περισσότερα.

Διανέμεται με ελεύθερη συνεισφορά.
Κόστος φύλλου: 0,24 ευρώ

Η δήλωση ενοχής στο δικαστικό σύστημα των Η.Π.Α.
Του Τάσου Θεοφίλου
σελ. 5

Ο «πατριωτικός αντιρατσισμός». Ή αλλιώς δε θα μας πουν οι ευρωπαίοι μπεριαλιστές πότε θα κάνουμε απελάσεις! σελ. 2

ΤΟΣΚΑΤΟΣΚΑΤΟΣΚΑΤΟΣΚΑΤΟΣΚΑΤΟ

Ο Νίκος Τόσκας αυτός ο πρώην στρατηγός τεθωρακισμένων, ο πρώην υφυπουργός εθνικής άμυνας, ο πρώην πασόκος, ο νυν βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και υπουργός προστασίας του πολίτη έστειλε τους μπάτσους για να εκκενώσει 3 μη αρεστές από την κυβέρνηση, καταλήψεις στέγης στην θεσσαλονίκη το καλοκαίρι. Άλλα αυτό που έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχουν οι δηλώσεις του που ακολούθησαν.

«Πρέπει να σπρώχνουμε τα παιδιά στα οργανωμένα αριστερά κόμματα, στις νεολαίες, στους εργατικούς αγώνες, τους αγώνες για τη Δημοκρατία, για τον ανθρωπισμό. Αυτό δεν εξυπηρετείται με τρεις, πέντε, δέκα καταλήψεις.»

«Σκοπός μας δεν είναι να προκαλέσουμε τα νέα παιδιά, που έχουν τις καλύτερες των προθέσεων να προσφέρουν ... είναι ευθύνη δική μας να τα προτρέψουμε να οργανωθούν σωστά, στην κατεύθυνση των λαϊκών αγώνων και του λαϊκού κινήματος, των οργανωμένων προοδευτικών

«Την "ηθική των αφεντικών" την αντιπάθησα όσο και την "ηθική των δούλων". Μια τρίτη ηθική έβλεπε να διαμορφώνεται μέσα μου: Άλιε το χέρι σου σε όποιον σηκώνεται».» μ.γκ.

17 Οκτωβρίου 2005 Κόρινθος

μια γυναίκα νεκρή

22 Ιούνη 2016 Κόρινθος

μια γυναίκα στη φυλακή.

Η βία εναντίων των γυναικών και η αυτοάμυνα σελ. 6

ΜΟΥΖΑΛΑΣ.

Ο σωστός άνθρωπος για τη δουλειά. ΜΕΡΟΣ 2 σελ. 2

κομμάτων που μπορούν να προσφέρουν»

Το κόμμα ΣΥΡΙΖΑ και η κυβέρνησή του θα χρησιμοποιήσει τους μπάτσους αλλά και κάθε άλλο κρατικό μηχανισμό στα πλαίσια πολιτικού ανταγωνισμού αλλά και για τη διαπάλη ιδεών έτσι ώστε να επικρατήσουν πολιτικά αυτοί που θέλει η ίδια. Άλλα και όσοι είναι κάποιου είδους κινηματική αντιπολίτευση να πάρουν την κατεύθυνση που επιθυμεί το κόμμα. Και αυτό γίνεται εύκολα και αόρατα. Π.χ. σε ποιους στέλνεις την αστυνομία και σε ποιους όχι είναι αρκετά σχετικό...

Αυτά που λέει ο κάθε τόσκας δε θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ελαφρά ή ως ατομικές απόψεις κάποιων. Άλλα ως άποψη της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ενός αριστερού κόμματος η οποία ξεκάθαρα δηλώνει πως θα πολεμήσει όποιον αυτονομίζει και δεν αποτελέσει πολιτική ουρά της ή απλά μια ήπια και πολλές φορές συμπληρωματική στη κυβερνητική τακτική του ΣΥΡΙΖΑ αριστερή αντιπολίτευση.

συνέχεια στο επόμενο φύλλο

Ο εργάτης της ΑΜΣΤΕΛ Αλέξης Καλογερόπουλος είχε τραυματιστεί ενώρα εργασίας στις 2/6/16. Είχε χάσει το δεξί του χέρι και είχε υποστεί σοβαρή βλάβη στον δεξί του πνεύμονα. Νοσηλεύοταν μέχρι και το απόγευμα της Παρασκευής 1η Ιουλίου 2016. Τελικά δεν τα κατάφερε και πέθανε στα 28 του χρόνια. Ήγινε ένας ακόμα νεκρός εργάτης να υπενθυμίζει την ύπαρξη του ταξικού πολέμου σε όποιον θέλει να θυμάται... Οι υπόλοιποι "περιμένουν" να διερευνηθούν τα αίτια και να αποδοθούν ευθύνες... όπως στα ελπέ... όπως σε τόσα

ΜΝΗΜΗ

ΚΑΙ

ΜΙΣΩΣ ΤΑΞΙΚΟ

ΜΟΥΖΑΛΑΣ. Ο σωστός άνθρωπος για τη δουλειά. ΜΕΡΟΣ 2

“Εγώ λέω να αφήσουμε το προσφυγικό και να πιάσουμε τον χέντρις πάλι” Έτσι με ένα “αστειάκι” ξεκίνησε μια ακόμα συνέντευξή του στον κυβερνητικό σταθμό στο κόκκινο (18/6/2016) ο Γιάννης Μουζάλας. Στη συνέχεια αναλύει πώς σπάει παγκόσμια ρεκόρ και δίνει μορφή στο χάος αυτός και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, αναφερόμενους με αυτούς τους όρους σε ανθρώπους. Είναι άλλωστε αυτά τα χαρακτηριστικά του κυνισμού και logistics που τον έκαναν το κατάλληλο άνθρωπο για τη δουλειά. Και συνεχίζει στην ίδια συνέντευξη λέγοντας “Θέλει κυρίως έναν επιστημονικό χειρισμό. Το συναίσθημα μάς βοηθάει πάρα πολύ στο να κρατήσουμε την ανθρωπιά μας. Δε θα πρέπει δύναμη να θολώνει το ότι ο διαχείρισης του προσφυγικού-μεταναστευτικού είναι μια επιστήμη”. Ξεκάθαρα πράματα έ;

Για τύπους σαν τον μουζάλα αλλά και μεγάλο κομμάτι της καθεστωτικής αριστεράς οι μετανάστες θα πρέπει να μένουν ήσυχοι αν θέλουν “αλλοπλεγγύ” και “ανθρωπισμό” καθώς αυτά ιεραχούνται πάντα πιο κάτω από τις σχέσεις με την ελληνική κοινωνία. Και ο Μουζάλας έχει μια τακτική να τα λέει λίγο πιο ξεκαθαρά σε αντίθεση με τους υπόλοιπους “αριστερούς αντιρατσιστές” Έτσι στις 12/8/16 μετά από συνάντηση με τον Τσίπρα λέει: «Τα μέτρα αυτά είναι η μεταφορά στην Αθήνα σε προαναχωρησιακά κέντρα, υπό κράτηση, όλων των κακοποιών στοιχείων. Αυτοί δηλαδή οι οποίοι εξεγείρονται, καίνε τα κοντέΐνερ, τσακώνονται μεταξύ τους, δημιουργούν προβλήματα στον πληθυσμό

με τη συμπεριφορά τους», είπε ο αναπληρωτής υπουργός και εξήγησε: «Αυτό θα είναι μια ανακούφιση και ένα μήνυμα. Ότι θα πρέπει οι μετανάστες και οι πρόσφυγες να σεβαστούν τους νόμους της χώρας μας με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που οι νόμοι της χώρας μας και εμείς σεβαστήκαμε την ιδιαίτερη κατάστασή τους και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε».

Τα πράματα είναι σαφή. Το ίδιο και τα καθήκοντα ενός κινήματος αλληλεγγύης. Αυτά τα “κακοποιά στοιχεία” κατά τον ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να βρούν αλληλεγγύη από εμάς ώστε να μη σταματήσουν να εξεγείρονται και να κάνει τα κελιά τους για να ακουστούν και να αντισταθούν στη βαρβαρότητα που τους επιφυλλάσσει το ελληνικό κράτος.

*Ανάμεσα στα άλλα ο Γιάννης Μουζάλας νοιάζεται και για τη δική του υπόληψη και δίνει απαντήσεις σε αριστερούς, αντιπολιτευόμενους σε αυτόν και τον ΣΥΡΙΖΑ, συντρόφους του. Διακριτικά αλλά με σαφήνεια μιλάει σαν να τους “έχει”. Και προφανώς τους “έχει” καθώς κάποιοι μέχρι πριν λίγους μήνες ήταν δραστήριο κομμάτι του ΣΥΡΙΖΑ και κάποιοι άλλοι ήταν στην ίδια μπάντα με το σύριζα πριν γίνει κυβέρνηση. Μαζί δρούσαν, σχεδίαζαν και συντονίζοντουσαν. Γνωρίζει και το παρελθόν τους και το παρόν τους ο Γιάννης. Έτσι μια στο τόσο αν και είναι επιλογή του ΣΥΡΙΖΑ να τους αφήνει ήσυχους να πουλάνε τα αντιρατσιστικά τους παραμύθια με αντικυβερνητικές κορώνες ο Γιάννης ο ανθρωπιστής προστατεύοντας τη δική του υστεροφυμία απαντάει. Και απαντάει υπενθυμίζοντας και γνωρίζοντας τα κενά τους, τις ένοχες επιλογές τους αλλά και τις τακτικές τους...

Ο “πατριωτικός αντιρατσισμός”.

Ή αλλιώς δε θα μας πουν οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές πότε θα κάνουμε απελάσεις!

(**αποσπάματα συνέντευξης του τούρκου πρέσβη στην καθημερινή 14.08.2016**)

- Η Τουρκία είναι αποφασισμένη να συνεχίσει να εφαρμόζει τη συμφωνία με την Ε.Ε. για τους πρόσφυγες. (...) Υλοποίησαμε την επανεισδοχή όλων των ατόμων, συνολικά 468, για τα οποία οι ελληνικές αρχές μας απέστειλαν αίτημα. Υπάρχουν τρεις ακόμη επιχειρήσεις που έχουν προγραμματισθεί για τις 17 Αυγούστου. Επίσης, θα ήταν χρήσιμο εάν οι επιστροφές από την Ελλάδα επιταχύνονταν ώστε να αποδειχθεί ότι το σύστημα λειτουργεί. Υπάρχει αποτελεσματική συνεργασία και συντονισμός με τους Ελληνες συναδέλφους μας για την εφαρμογή του.

- Ανεξαρτήτως των πιθανών εξελίξεων μεταξύ Ε.Ε. - Τουρκίας, θα λειτουργήσει η συμφωνία για τους πρόσφυγες σε διμερές επίπεδο με την Ελλάδα;

- Έχουμε ήδη ένα διμερές πρωτόκολλο που υπεγράφη μεταξύ της Τουρκίας και της Ελλάδας, το 2001, πολύ πριν από την οριστικοποίηση της συμφωνίας επανεισδοχής μεταξύ της Τουρκίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο λειτουργεί καλά. Ισως δεν είναι τόσο ορατό στη σκιά της τρέχουσας έμφασης που δίνεται στα νυσιά, αλλά σύμφωνα με αυτό, από τις αρχές του 2016, 1.098 παράνομοι μετανάστες έχουν ήδη επανεισαχθεί στην Τουρκία από τα σύνορα στους Κήπους. Αυτό σημαίνει ότι στην πράξη το διμερές πρωτόκολλο Τουρκίας

- Ελλάδας λειτουργεί καλύτερα απ' ό,τι εκείνο της Τουρκίας - Ε.Ε. Είμαστε φυσικά σε στενή επαφή με τις ελληνικές αρχές σε όλα τα επίπεδα και το διμερές πρωτόκολλο εφαρμογής της συμφωνίας Τουρκίας - Ε.Ε. επανεισδοχής είναι επίσης σε εξέλιξη μεταξύ των δύο χωρών μας.

κάπου στις 8 μάρτιου 2016 η καθεστωτική ερτ μάς πληροφορεί:
“Ολοκληρώθηκε στη Σμύρνη το 4ο Ανώτατο Συμβούλιο Συνεργασίας Ελλάδας – Τουρκίας με τη συμμετοχή των πρωθυπουργών των δύο χωρών. Μετά τη συνεδρίαση υπογράφηκαν διμερείς συμφωνίες για την προώθηση παράτυπων μεταναστών,” (...) και ο Έλληνας πρωθυπουργός αναφέρει: “Το μέλλον των δύο χωρών περνάει μέσα από την αντιμετωπίση των προσφυγικών ροών.” “Να αποθαρρύνουμε τους ανθρώπους να περνάνε από το Αιγαίο και να ανοίξουμε νόμιμην και ελεγχόμενη δίοδο με αξιόπιστο μηχανισμό επανεγκατάστασης σε χώρες της Ε.Ε.” “Σήμερα υπογράφαμε την επικαιροποίηση του πρωτοκόλλου συνεργασίας επανεισδοχής.”

Χρυμ. Για συνέχιση της εθνικής αντιμεταναστευτικής στρατηγικής μοιάζει αυτό (η οποία δε διακόπηκε στιγμή) χωρίς πίεση ν κάποιο ρε παιδάκι μου “μνημονιακό εξαναγκασμό”. Και μάλιστα χωρίς φυσικά τότε να υπάρχει κάποια αντίδραση από τις φιλομεταναστευτικές ουρές του ΣΥΡΙΖΑ. Άλλα δύλες μαζί έσπευσαν να καταγγείλουν βροντερά τη συμφωνία του αίσχους ΕΕ-Τουρκίας αφήνοντας στο

απυρόβλητο και την αφάνεια την συμφωνία ελλάδας-τουρκίας. Φροντίζοντας επιμελώς να φτιάξουν τη σκιά που θα την κάνει όχι τόσο ορατή όπως λέει και ο τούρκος πρέσβης. Είναι οι ίδιοι άλλωστε που τους αφέντες πως η ελλάδα παραμένει η μόνη χώρα που δεν άνοιξε τα χερσαία της σύνορα ούτε λεπτό....

*Μία από αυτές τις ουρές, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, σε μια ανακοίνωση σχετικά με τη συνάντηση των αρχηγών κομμάτων 05/03/2016 σχολιάζει πως παίζει “ποιο σφικτή πρόσδεση στις εντολές της Ε.Ε., ρρές και άρρητες,...” ...δηλώνεται η νομιμοφροσύνη στην Ε.Ε.” και άλλα τέτοια εξαρτημένα ενώ στις 21/03/2016 “από τις 20 Μάρτιο ξεκίνει το ανθρωποκυνηγό με θύμα τους μετανάστες και τους πρόσφυγες με συλλήψεις και άμεσες απελάσεις. (...) ” και συνεχίζει ενάντια στη συμφωνία εε-τουρκίας καταγγέλοντάς την. Κουβέντα για αυτό που επικαιροποιήθηκε στις 8 Μάρτιο. Τότε δε ξαναξεκίνησε τίποτα. Όλα ξεκίνησαν από τις 20 Μάρτιο από την ΕΕ και η ελλαδίτσα απλά υποτελώς κάνει ό,τι της λένε! Και κάπως έτσι φτιάχνονται τα εθνικά παραμύθια περί αλληλέγγυας και αθώας ελλάδας. και κάπως έτσι (εξ)υπρετείς τις εθνικές στρατηγικές παριστάνοντας το αντίθετο. Και αναρωτιόμαστε είναι δυνατόν κοτζάμ αντιρατσιστικό κίνημα να του διέφυγαν και να συνεχίζουν να του διαφεύγουν όλα αυτά και άλλα πολλά; Στο ζήτημα θα επανέλθουμε.

Δευτέρα 1 Αυγούστου 2016

Κράτος νταβατζής αλλά με ηθικό πλεονέκτημα. Με τους περιθωριακούς (εντός ή εκτός εισαγωγικών, ανάλογα με τα γούστα) το πράγμα είναι εύκολο: το δάκτυλο δείχνει τις πράξεις τους και η καταδίκη είναι απλή δουλειά. Με την διεθνή αμνηστία δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί η ίδια τακτική. Καλύτερα να αγνοηθεί. Είναι εύκολο και χωρίς κόστος.

Αντιγράφουμε από καθεστωτικό ρεπορτάζ: ... Η οργάνωση αναφέρει πως "καθώς η Ευρώπη κωλυσιεργεί στην παροχή λύσεων για τη μετακίνηση προσφύγων και μεταναστών από την Ελλάδα, χιλιάδες άνδρες, γυναίκες και παιδιά παραμένουν σε βρώμικες και μη ασφαλείς αποθήκες ή σκηνές. Η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να δράσει άμεσα για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και της ευημερίας τους".

Περιγράφει πως ηλικιωμένοι, γυναίκες σε κατάσταση προχωρημένης εγκυμοσύνης και νεογέννητα κοιμούνται καταγής μέσα στην ανυπόφορη ζέστη του καλοκαιριού. Άνθρωποι με χρόνιες παθήσεις και σωματικές αναπηρίες, βρίσκονται σε ακατάλληλες τοποθεσίες, μακριά από νοσοκομεία.

... Η πλειοψηφία των ανθρώπων βρίσκεται σε αυτές τις απαράδεκτες και επιδεινούμενες συνθήκες εδώ και μήνες, βασιζόμενη κυρίως στην υποστήριξη εθελοντών, ακτιβιστών και μη κυβερνητικών οργανώσεων.

Δεν μπορούν να κάνουν τίποτα άλλο από το να περιμένουν, σε άθλιες συνθήκες, με ελάχιστη πληροφόρηση και αβεβαιότητα σε σχέση με το μέλλον τους.

Συμβαίνουν αυτά "κατά λάθος"; Όχι. Η φαιορόζ κυβέρνηση είναι, απλά, πιστή στην αποστολή της. Την "διαχείριση των προσφύγων / μεταναστών" την έχει αναθέσει στον "υπουργείο άμυνας" - γιατί όχι; Ποιος είναι ο καταλληλότερος για να αντιμετωπίζει αυτούς τους ανθρώπους σαν αιχμάλωτους αν όχι ένα πατριωτικό καραβανοσύστημα;

Αν αυτό είναι η "αριστερά", μην απορεί κανείς γιατί όλο και περισσότεροι στρέφονται στο πρωτότυπο. Στη "δεξιά".

Τρίτη 23 Αυγούστου 2016
"Εγκλωβισμένοι". Αυτός είναι ο στερεοτυπικός χαρακτηρισμός που αποδίδουν όλα τα μήντια, ηλεκτρονικά

και μη, στους χιλιάδες πρόσφυγες / μετανάστες που βρίσκονται ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ σε διάφορα νησιά.

Είναι μια "λεπτομέρεια" που δείχνει πολλά. Όλοι αυτοί οι επαγγελματίες και τα αφεντικά τους έχουν πάρει τις σχετικές οδηγίες ακόμα και για την ονοματολογία, για τις λέξεις και τις φράσεις που χρησιμοποιούν γι' αυτό το "ευαίσθητο εθνικά ζήτημα", απ' το ελληνικό κράτος. Απ' το υπουργείο άμυνας ή το υπουργείο δημόσιας τάξης· σίγουρα μέσω κάποιου σφουγγαρικού του πρωθυπουργού. Δεν εξηγείται αλλιώς η ομοιομορφία τους.

Όλοι αυτοί υπηρετούν, στοιχισμένοι και σε στάση προσοχής σα νεοσύλλεκτοι, το "εθνικό συμφέρον" διαμορφώνοντας την εθνικά ορθή γλώσσα. Συμμετέχουν με τη θέλησή τους στην πλύση εγκεφάλου, ακόμα κι αν δεν χρειαζόταν (οι αυτοφυείς φασίστες είναι πάρα πολλοί στην ελληνική χλωρίδα, δεν χρειάζονται λίπασμα!).

Κι αν κάποιος τους βρίσει για τοάσους θα θυμάσουν. Όταν απεργήσουν θα κοκορεύονται ότι αγωνίζονται για την "ελεύθερη ενημέρωση". Κι όταν μείνουν απλήρωτοι θα θυμηθούν ότι είναι "εργαζόμενοι".

Κάποιος με άπειρη καλωσύνη θα μπορούσε να υποστηρίξει ότι αυτοί, οι δημαγωγοί, είναι οι "εγκλωβισμένοι". Άλλα όχι. Εκείνοι που κοροϊδεύουν τις ζωές των Άλλων δεν εγκλωβίζονται. Εξαγοράζονται. Ξεπουλιούνται.

Πουλημένοι, και μάλιστα για φραγκοδίφραγκα, ναι! Ακόμα και η πιο γριά πουτάνα θα τους συχαινόταν.

Τρίτη 23 Αυγούστου 2016

Χαιρετίσματα στην εξουσία. Κάθε επαγγελματίας δημοσιογράφος μπορεί να γράψει ή να πει όποια μαλακία του κατέβει, αρκεί να την εγκρίνει ο προϊστάμενός του. Το αλήτες ρουφιάνοι δημοσιογράφοι δεν προέκυψε κατά λάθος: ούτε έπαψε να ισχύει.

Πέρα απ' τον γενικό δημοσιογραφικό κανόνα, λοιπόν, που είναι "βγάζεις τον σκασμό όταν δεν σε παίρνει" υπάρχει και το ανάποδο. "Βγάζεις γλώσσα όταν θεωρείς ότι σε παίρνει". Δεν θα ήταν άσχημη ιδέα για το crew της νυν "εφημερίδας της κυβέρνησης" (και πρώην ταπεινής εφημερίδας του κόμματος...) να έχει επίγνωση πως, γιατί και από ποιους αυτό το μαγαζί

στηρίχτηκε για να υπάρχει όταν, απλά, θα έπρεπε να έχει βάλει πολλά λουκέτα. Δεν είναι όλοι λωτοφάγοι σ' αυτό το κωλομέρος. Και κάποια στιγμή τίποτα παρακρατικό μπορεί να αρχίσουν να ξερνάνε - με ονόματα και διευθύνσεις. Άμα επιπλέεις στον αφρό του ελληνικού βαθέος κράτους δεν το παιίζει μάγκας - έτσι δεν είναι; Εκτός αν βρίσκεις τίποτα τριτεύοντα, του είδους ολυμπιακά αθλήματα και πρωταθλητές... Μπας και πουλήσεις κανά φύλλο παραπάνω.

Τετάρτη 24 Αυγούστου 2016

Βουτιά σε μολυβένια ήθη. Δεν θα κάνουμε τους συνήγορους στα ολόσωμα μαγιώ, για άντρες ή γυναίκες... Όμως ο φενακισμός μεγάλου μέρους της γαλλικής κοινωνίας και, φυσικά, του γαλλικού κράτους, σχετικά με το "πολιτικά ορθό" μαγιώ γυναικών απλά επιδεικνύει πανηγυρικά την διανοητική και ηθική παρακμή του λεγόμενου "φιλελευθερισμού" του πρώτο κόσμου. Γιατί αν επρόκειτο κάποιο high tech ολόσωμο μαγιώ που θα έδινε πλεονέκτημα έστω και ενός δεκάτου του δευτερολέπτου στην γαλλική ολυμπιακή ομάδα κολύμβησης, τότε οποιαδήποτε απαγόρευσή του θα αντιμετωπίζοταν με κατάρες. (Αν δεν κάνουμε λάθος ο γνωστός αμερικάνος Φελπίς έχει αγωνιστεί και με τέτοιου είδους "στολή").

Προκειμένου να προσβάλλουν αυτούς που θεωρούν κατώτερους οι πρωτοκοσμικοί πάνε πολύ μακρύ. Την ίδια ώρα (δεν το καταλαβαίνουν) οι μπάτσοι στις παραλίες που κόβουν πρόστιμα για "απρεπές ντύσιμο" δείχνουν έναν κατήφορο που 3 δεκαετίες πριν οι ίδιες κοινωνίες θα θεωρούσαν όχι απλά ανυπόφορο αλλά αδιανόητο.

"Μπουρκίνι"; Ποιο μπουρκίνι; Μην τολμήσουν τίποτα δύτες να βγουν σε αστυνομεύμενη περιοχή!!! Και, παρακαλούμε: γιατί μόνο αλεξισφαιρά γιλέκα στα περίπολα της άμμου; Και αντιαρματικά, επειγόντως! Κάθε παραλία να βλέπει live στιγμές απ' την "άμμο της Ιβοζίμα"!

Δευτέρα 8 Αυγούστου 2016

Ποιος κοιτάει απ' το παράθυρο; Σε περίπτωση που δεν το ξέρετε: σύμφωνα με επίσημα στοιχεία (τράπεζα της ελλάδας, υπ. οικ., ελστατ - ναυτεμπορική 8/8/16) το ελληνικό κράτος, προσπαθώντας να σώσει τις "συστημικές" τράπεζες, είχε τις εξής ζημιές (κέρδη):

- το 2012 έχασε 5,267 δισ. ευρώ
- το 2013 έχασε 19,171 δισ. ευρώ
- (το 2014 κέρδισε 136 εκ. ευρώ)
- το 2015 έχασε 7,158 δισ. ευρώ.

Με απλές προσθέσεις και αφαιρέσεις, το ελληνικό κράτος έχασε (ή "χάρισε" αν το προτιμάτε) απ' το 2012 ως το 2015 (μια χρονιά καθαρά φαιορόζ) 31,460 δισ. ευρώ, υπέρ τραπεζικών βαμών και εστιών. Το μέγεθος φαίνεται καλύτερα αν (απ' τα ίδια στοιχεία) εκτιμηθεί με μέτρο το περιβότο α.ε.π. Το 2012 η κρατική ζημιά ήταν το 3,8% του α.ε.π., το 2013 ήταν το 9%, το 2014 το κέρδος ήταν 0,3% του α.ε.π. και το 2015 η ζημιά ήταν 3,3%.

Αν πάλι είναι πιο βολική η αναγωγή "κατά κεφαλήν", με πληθυσμό 10 μύρια (στρογγυλό το νούμερο), γυναίκες, άντρες και παιδιά, γέρους και νέους, σε 4 χρόνια κάθε κεφάλι έδωσε / χάρισε 31.460 ευρώ υπέρ τραπεζών (των αετονύχιδων μετόχων τους και των διοικήσεών τους).

Και το show συνεχίζεται.

Αν αυτά τα μεγέθη / ποσά φαίνονται σε διάφορους εθνοσωτήρες δευτερεύοντα μπροστά στο μεγαλείο, π.χ., του εθνικού νομίσματος, τότε.... "με τις υγίεις τους"!

'Όσο για τους μόνιμα παρασυρόμενους, ξεγελασμένους, απογοητευμένους, κλπ; "Άς πρόσεχαν" - από διανοητική και πολιτική άποψη μιλώντας...

Κυριακή 7 Αυγούστου 2016

Ποιος κτυπάει την πόρτα; Στις αρχές του τελευταίου χρόνου της (ελληνικής) ιδεολογίας της ευφορίας, την άνοιξη του (μακρινού και ξεχασμένου) 2009, είχαμε αναλύσει δημόσια, προφορικά και γραπτά, το γιατί το "κεντρικό σημείο" της όξυνσης της κρίσης είναι οι τράπεζες και ο χρηματοπιστωτισμός. Τόσο διεθνώς όσο και στην ελλάδα. Τις αναλύσεις εκείνες τις προπαγανδίσαμε όσο καλύτερα μπορούσαμε (μέσα απ' την δωρεάν διανομή χιλιάδων τευχών των τετραδίων για εργατική χρήση)... Άλλα, "φυσικά", οι υποδείξεις μας αποδείχθηκαν μάταιες. Το πόπολο σε όλες τις ιδεολογικές του εκφάνσεις προτίμησε τις άλλες υποδείξεις, του βαθέος κράτους / κεφαλαίου. Κι έτσι πέρασαν τα χρόνια μέσα σε μια όλο και βαθύτερη διανοητική (και ανταγωνιστική) παρακμή, με βρισιές, κατάρες, και χαζοχαρούμενες ελπίδες. Είχαμε δίκιο! Και τότε, πριν 7 χρόνια, και όλο το διάστημα έκτοτε. Οι "συστημικές" τράπεζες στην ελλάδα εξακολουθούν να παραπαίουν, παρά τις διαδοχικές (και με πάρα πολύ χρήμα) προσπάθειες για την διάσωση / "εξιγγίανσή" τους. (Το ίδιο συμβαίνει κι αλλού...). Και τώρα, οι παλιοί ή καινούργιοι διοικητές τους (οι παλιοί θα έπρεπε να είναι βαθιά σε

μπουντρούμια, αλλά φυσικά είναι εκείνοι που κυρίως "διασώθηκαν"!) τραβάνε υποχρεωτικά το μπαζούκα: τις κατασχέσεις σπιτιών για τα απλήρωτα δάνεια. Το διτί δεν θα το κάνουν "αυτοπροσώπως" αλλά μέσα από θυγατρικά "funds" δεν αλλάζει την ουσία του πράγματος: η "σωτηρία" (;) των τραπεζών περνάει μέσα απ' την (προσωρινή;) απαξίωση τμήματος του urban κεφαλαίου - γιατί οι μαζικές κατασχέσεις και οι πλειστηριασμοί αυτό θα κάνουν. Και, φυσικά, μέσα απ' την "απαξίωση" της ζωής όσων βρεθούν ακόμα και στο δρόμο.

Και το 2009, και το 2010, και το 2011, η εργατική / ανταγωνιστική αντιμετώπιση της κεντρικότητας του τραπεζικού συστήματος στην όξυνση της κρίσης δεν ήταν εύκολη πολιτική δουλειά. (Θα) απαιτούσε έναν αναβαθμισμένο, σύνθετο και παραγωγικό τρόπο (πολιτικής) σκέψης, ανάλυσης και σύνθεσης. Αντίθετα το "αντιμνημόνιο" ήταν εύπεπτο: έβγαλε στον αφρό τους πρωτογονισμούς του διανοητικού μανιχαϊσμού, των συνωμοσιολογιών, της εθνικής μισοκακομοιριάς, του φασισμού, και έκρυψε πετυχημένα την πραγματική ταξική πόλωση. (Μέχρι και "πρώτη φορά αριστερή κυβέρνηση" έβγαλε!)

Τώρα, εκείνο που πριν 7 χρόνια "ακούγόταν" σαν ακατανόητο και πριν 6 χρόνια σαν περιθωριακό, έχει αρχίσει να κτυπάει πόρτες. Κι όχι μόνο μεσοαστών (πράγμα που θα μας ήταν αδιάφορο)...

Κυριακή 14 Αυγούστου 2016

Άμωμος σύλληψις. Η ευρύτερη περιοχή έβγαλε και καθιέρωσε τρεις μονοθεϊστικές θρησκείες, την δεύτερη σαν διάδοχη και φράξια της πρώτης, την τρίτη σαν διάδοχη και προσαρμογή της δεύτερης: ιουδαϊσμός, χριστιανισμός, μουσουλμανισμός.

Αν τις συγκρίνει κανείς με ουδέτερο τρόπο συμπεραίνει εύκολα ότι (πέρα απ' το διτί κάθε θρησκεία είναι ντρόγκα) η πλέον παρανοϊκή απ' όλες είναι η δεύτερη. Ο χριστιανισμός. Είναι παρανοϊκή γιατί ενώ ισχυρίζεται πως είναι μονοθεϊστική, στην πραγματικότητα είναι ειδωλολατρική ως το κόκκαλο. Οι πιστοί της ("ορθόδοξοι" και "καθολικοί" σίγουρα) λατρεύουν εικόνες, σύμβολα, αγάλματα· λατρεύουν και προσκυνούν μούμιες, λείψανα... Επιπλέον, η γενέθλια μυθολογία του χριστιανισμού ανήκει σίγουρα στην κατηγορία της "διαταραχής". Ενώ οι άλλες δύο θρησκείες κατάγονται από "προφήτες" (Μωϋσής, Μωάμεθ), ανθρώπους "σοφούς" δηλαδή που συνέλαβαν και διέδωσαν την "αλήθεια του θεού", ο χριστιανισμός κατάγεται όχι από "προφήτη" αλλά κάτι ανώτερο. Τον "γυιό του θεού / αφεντικού"!

Για να σταθεί αυτή η μυθολογία κατασκεύαστηκαν, φυσικά, πλήθος διεστραμμένων "αληθειών". Εν τέλει, ίσως αναγκαστικά, κάπου χώθηκε και ο αδελφός (του "υιού του θεού"), ο Ιάκωβος, που ωστόσο δεν είναι κι αυτός "γυιός του θεού". Ούτε και της "παρθένου"...

Έμεινε όμως στην ιστορία σαν "αδελφόθεος" (!!).

Αυτό το οικογενειακό κατασκεύασμα, που έχει έναν σούπερ

"πατέρα", μια παρθένο μητέρα, έναν σούπερ "γυιό", ένα σούπερ "πουλί" (το άγιο πνεύμα) και τους λοιπούς συγγενείς γύρω, μόνο καταγέλαστο θα μπορούσε να είναι για τους οπαδούς των άλλων δυο μονοθεϊστικών (και ανεικονικών) θρησκειών. Η ιστορική αναγκαιότητα της κατασκευής μιας τέτοιας (οικογενειακής) "πηγής" για τον χριστιανισμό είναι γνωστή: διαδόθηκε σε ειδωλολατρικούς πληθυσμούς, και για να τους στρατολογήσει αντέγραψε κατά 80% την ισχυρή (τότε) λατρεία του Μίθρα, και κατά το υπόλοιπο 20% τις λατρείες άλλων θεοτήτων – ενώνοντάς τα με διάφορους διανοητικούς σαλιτμπαγκισμούς.

Από κοινωνιολογική άποψη, λοιπόν, το ζήτημα μπορεί να αναλυθεί εύκολα. Από ηθική και πολιτική όμως; Από που ως που οι οπαδούς αυτής της θρησκείας θεωρούν εαυτούς ανώτερους απ' τους οπαδούς των άλλων δύο θρησκειών; Που, ακριβώς, έγκειται η "ανωτερότητά" τους θρησκειολογικά / ιστορικά;

Ίσως, μόνο, επειδή εφημέραν και χρησιμοποίησαν την πυρίτιδα έγκαιρα...

Η δήλωση ενοχής στο δικαστικό σύστημα των Η.Π.Α.

Του Τάσου Θεοφίλου

«Δημιουργήσαμε αυτό το τέρας και απέκτησε δικιά του ζωή» λέει ο Jed Rakoff, Ομοσπονδιακός Δικαστής της Νέας Υόρκης την δεύτερη ημέρα του 11ου ετήσιου συμποσίου εγκληματολογίας του Ινστιτούτου Harry Frank Guggenheim και συνεχίζει κάνοντας κριτική στους συναδέλφους του που επιβάλλουν «εξωφρενικές ποινές» στέλνοντας ανθρώπους για τόσο μεγάλες περιόδους στην φυλακή.

Αυτό που κατά τον Jed Rakoff οδήγησε σε τόση αυστηροποίηση της ποινικής καταστολής στο δικαστικό στάδιο είναι ο θεσμός της δήλωσης ενοχής, δηλαδή η αποδοχή της ενοχής από τον κατηγορούμενο ως αποτέλεσμα συμβιβασμού με τον εισαγγελέα με αντάλλαγμα μια μέτρια – σε σχέση με την προβλεπόμενη ως υψηλότερη – ποινή.

Αυτός ο θεσμός πρακτικά υποτίθεται ότι βοηθάει το δικαστικό σύστημα να αποφεύγει τα έξοδα και το φόρτο εργασίας που θα δημιουργούνταν αν εκδικαζόταν όλες οι υποθέσεις.

Κάποιοι από τους λόγους που οι κατηγορούμενοι υποκύπτουν σε αυτόν τον θεσμοθετημένο εισαγγελικό εκβιασμό είναι προφανείς και έχουν να κάνουν με τον φόρο μιας μεγαλύτερης καταδίκης. Δεδομένου μάλιστα ότι ο εισαγγελέας δεν τους γνωστοποίει τα στοιχεία που υπάρχουν εναντίον τους είναι πολύ λογικό να πάνε πάσο – ανεξάρτητα από την ενοχή ή την αθωότητά τους – σε αυτή την ιδιότυπη δικαστική παρτίδα πόκερ. Πόσο μάλλον όταν ακόμη και στην σπάνια περίπτωση που αποφασίσουν να δικαστούν για να αποδείξουν την αθωότητά τους, είναι πιθανό λόγω της δικαστικής γραφειοκρατίας, να περιμένουν στην φυλακή μέχρι την ενδεχόμενη τελική τους δικαίωση, τόσα χρόνια όσα θα περνούσαν αν δεχόνταν την εισαγγελική προσφορά.

Υπάρχουν όμως και λιγότερο προφανείς λόγοι όπως το γεγονός ότι οι δικηγόροι διεξάγουν παράλληλα την προσωπική τους στρατηγική δημοσίων σχέσεων με τους δικαστές και τους εισαγγελέας και προκειμένου να αποκτήσουν φήμη, λειτουργούν ακόμη και σε βάρος των κατηγορουμένων που υπερασπίζονται προτείνοντας τους ως καλύτερη λύση τον συμβιβασμό με την προοπτική ότι αν δεν συγκρουστούν με τους εισαγγελέας θα τους εξασφαλίσουν ευνοϊκότερες αποφάσεις σε μελλοντικές σημαντικότερες υποθέσεις.

Ο θεσμός αυτός έχει δημιουργήσει μια ακόμη συνέπεια. Κατηγορούμενοι προκειμένου να πετύχουν μια μικρότερη ποινή δέχονται να καταθέτουν εναντίον υπόπτων που τους υποδεικνύονται από τον εισαγγελέα ανεξάρτητα από το αν η μαρτυρία τους αυτή είναι ψευδής ή αληθής δημιουργώντας καινούριους κατηγορούμενους. Οι νέοι αυτοί κατηγορούμενοι με την σειρά τους και υπό το βάρος της εναντίον τους κατάθεσης δεν έχουν παρά να υποκύψουν στον εισαγγελικό εκβιασμό παραδεχόμενοι την ενοχή τους υπό τον φόρο μιας ακόμη μεγαλύτερης ποινής.

Η ποινική καταστολή στις ΗΠΑ λειτουργεί με λογική και ρυθμούς φασόν τόσο σε αστυνομικό όσο και σε δικαστικό επίπεδο. Η αστυνομία και η δικαιοσύνη υπό την πίεση του φόρτου εργασίας καλούνται να λύσουν ή στις περισσότερες περιπτώσεις να κλείσουν γρήγορα τις υποθέσεις.

Αυτός ο θεσμός έχει πάρει σήμερα μεγαλύτερες διαστάσεις παρά ποτέ. Ενώ λίγες δεκαετίες πριν υπήρχε τουλάχιστον ένα ποσοστό 15% των πολιτειακών και ένα 20% των ομοσπονδιακών υποθέσεων που κατέληγαν σε δίκη σήμερα αυτό το ποσοστό έχει μειωθεί αισθητά στο 3 και 6% αντίστοιχα.

Ο δικαστής Jed Rudoff το αποκαλεί «σύστημα ολοκληρωτικά μυστικής δικαιοσύνης» όπου ο εισαγγελέας κρατάει όλα τα χαρτιά. Οι συμφωνίες αυτές γίνονται πάντα πίσω από κλειστές πόρτες και έτσι καθώς το σύστημα γίνεται τόσο αδιαφανές είναι μοιραίο να οδηγείται σε σοβαρές αστοχίες.

Την ίδια στιγμή που ερευνητές, δημοσιογράφοι, πολιτικοί, επιστήμονες και κοινό έχουν την μεγαλύτερη από κάθε εποχή πρόσβαση στα στατιστικά δεδομένα της εγκληματικότητας, των συλλήψεων και των φυλακίσεων, αριθμοί που λειτουργούν στο επίπεδο του εντυπωσιασμού και με τέτοιον τρόπο ώστε να αιτιολογείται η αυστηροποίηση της καταστολής και ο μαζικός εγκλεισμός, συγχρόνως δεν υπάρχουν τα στοιχεία με τα οποία το 97% των κρατουμένων βρίσκεται στην φυλακή αφού αυτά τα κρατάνε απόρρητα οι εισαγγελέας.

Υπάρχει θα έλεγε κανείς μια αναλογία της θεαματικοποίησης της αστυνομικής καταστολής με την μυστικοποίηση της δικαστικής.

Ο Τάσος Θεοφίλου συνελήφθη από την αντιτρομοκρατική στις 18/08/2012 (και από τότε είναι στη φυλακή) κατηγορούμενος για την υπόθεση της ληστείας της alpah bank στην Πάρο όπου ένας άνθρωπος έχασε τη ζωή του στην προσπάθεια του να εμποδίσει την διαφυγή των ληστών. Στη συνέχεια προστέθηκε και η «κατηγορία» της συμμετοχής στη Σ.Π.Φ. Ο Τ.Θεοφίλου αρνήθηκε όλες τις κατηγορίες αλλά τελικά το δικαστήριο τον καταδίκασε για συμμετοχή στη ληστεία με 25 χρόνια φυλακή. Εκκρεμεί η έφεση. Περισσότερα στο <https://astop.espivblogs.net/>

Φυλακές Κορυδαλλού 24 /16 (...) Εγώ με τη σειρά μου θέλω να τονίσω ότι όπως και στο πρωτόδικο έτσι και στο εφετείο δεν θα δηλώσω αθώος και δεν θα παρακαλέσω κανένα δικαστή να με πιστέψει. Δεν είμαι αθώος. Στον ταξικό πόλεμο επέλεξα πλευρά με τους αδικημένους και τους καταπιεσμένους, με τους αποκλεισμένους και τους κυνηγημένους, με τους ενόχους και τους κολασμένους. Οργανώθηκα πολιτικά στον αναρχικό χώρο με το μεγαλεπήβολο πράγματι στόχο να πλήξω τις κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές δομές του κεφαλαίου και του κράτους του. Όμως αρνήθηκα, αρνούμαι και θα αρνηθώ ξανά τις πράξεις που μου καταλογίζουν. Δεν υπήρξα ποτέ μέλος της ΣΠΦ, δεν συμμετείχα στη συγκεκριμένη ληστεία και προπαντός δεν σκότωσα και δεν θα μπορούσα να σκοτώσω για οποιονδήποτε λόγο και υπό οποιεσδήποτε συνθήκες έναν άοπλο πολίτη.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ, ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ
ΑΝΑΡΧΙΚΟ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗ
ΤΑΣΟ ΘΕΟΦΙΛΟΥ

17 Οκτωβρίου 2005 Κόρινθος

Ένας 19χρονος Νεοσύλεκτος Στρατιώτης Πεζικού μόλις έχει βγει για έξοδο από το Κέντρο νεοσύλεκτων της Κορίνθου και είχε πάει σε μια καφετέρια της πόλης...

...Στην ίδια καφετέρια βρισκόταν μαζί με την αδερφή της και η 22χρονη τότε Άννα Νικολάου. Σε κάποια στιγμή η όμορφη κοπέλα σηκώνεται και κατεβαίνει στη τουαλέτα της καφετέριας. Ο 19χρονος νεοσύλλεκτος φαντάρος σηκώνεται και την ακολουθεί στις τουαλέτες νομίζοντας, λανθασμένα, πως η νεαρή κοπέλα τον "παίζει" με τα μάτια και αναζητάει από αυτόν μια γνωριμία. Μέσα στις τουαλέτες ο 19χρονος φαντάρος πλησιάζει την κοπέλα και την ρωτάει πως τη λένε. Η κοπέλα αρχικά δεν του απαντά αλλά εκείνος συνεχίζει με αγένεια να την ενοχλεί. Εκείνη τη στιγμή-σύμφωνα με τα λεγόμενα του θύτη στην Αστυνομία-η κοπέλα του λέει: "Φύγε από δω βρε βλάκα" και τον χαστουκίζει στο πρόσωπο. Ο 19χρονος στρατιώτης χάνει τον έλεγχο και αρχίζει να ξυλοκοπεί άγρια την κοπέλα. Αφού αυτή έπεσε κάτω, συνεχίζει και την κλωτσάει στο κεφάλι. Η νεαρή κοπέλα αφήνει την τελευταία της πνοή στην τουαλέτα της καφετέριας. Στη συνέχεια ο δράστης πληρώνει το λογαριασμό και φεύγει σαν κύριος.

Η αδερφή της κοπέλας ανησυχεί για την καθυστέρηση της κοπέλας, κατεβαίνει στην τουαλέτα και την βρίσκει πέσμενη μέσα σε μια λίμνη αίματος. Μετά από λίγη ώρα η Στρατονομία συλλαμβάνει τον δράστη και τον οδηγεί στις στρατιωτικές φυλακές.

22 Ιούνη 2016 Κόρινθος

Ένας 45χρονος ντόπιος επιχειρηματίας πλησίασε σε ένα πεζόδρομο μια 22χρονη και την 16χρονη φύλη της οι οποίες κάθονταν σε παγκάκι κεντρικής πλατείας. Τις παρενόχλησε, τις πρόσβαλε και ζήτησε να έρθουν σε συνουσία έναντι χρηματικής αμοιβής. Οι κοπέλες αρνήθηκαν και του είπαν να φύγει. Κινήθηκε απειλητικά εναντίον τους και επιχείρησε να θωπεύσει τις κοπέλες, αλλά αυτές αντέδρασαν και προσπάθησαν να αμυνθούν. Του ζήτησαν να φύγει όμως εκείνος έβαλε τα χέρια του στα στήθη της 17χρονης. Έφυγε από κοντά του και έντρομη διαπίστωσε ότι προσπαθούσε να βγάλει μαχαίρι από την πίσω τσέπη του παντελονιού του. Προσπάθησε να προστατεύσει τη ζωή της η ίδια αλλά και τη ζωή της φύλης της... Η φύλη της, που ήταν δίπλα της, άνοιξε την τσάντα της, έβγαλε από μέσα ένα κουζινομάχαιρο και το έμπηξε στο στήθος, στην καρδιά του. Η 22 χρονη βρίσκεται προφυλακισμένη κατηγορούμενη για ανθρωποκτονία από πρόθεση. (Ένα ντόπιο ειδησεογραφικό σάιτ έχει τίτλο: "Ο απίστευτος λόγος που είπε η 22χρονη στους αστυνομικούς που ήταν η αίτια να σκοτώσει τον 46χρονο (...) δέχτηκαν από τον ίδιο (46χρονο) λεκτική παρενόχληση (σεξουαλικού περιεχομένου)." Εκπροσωπόντας επάξια μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας πως ακόμα και να είναι έτοις όπως τα λέει η κοπέλα και πάλι δε δικαιολογείται μια τέτοιου είδους άμυνα.)

Οι επιτρεπτές επιλογές για να προφυλαχθεί μια γυναίκα από την αντρική-πατριαρχική επιθετικότητα είναι συγκεκριμένες και μεταθέτουν το βάρος στην ίδια τη γυναίκα να πάρει το ρίσκο. Να αποφασίσει κάθε φορά αν ο κάθε μαλάκας που έχει κοινή αφετηρία με τον βιαστή, δηλαδή σεξουαλικές φραστικές επιθέσεις ή κάνα χούφτωμα, θα μείνει εκεί ή θα φτάσει να της απειλήσει την ίδια της τη ζωή. Και όλα αυτά σε λίγα λεπτά. Και αν τελικά μια γυναίκα αποφασίσει να αμυνθεί με έναν αποτελεσματικό τρόπο που περιορίζει τη δυνατότητα αντίδρασης του υποψήφιου δράστη έχει να αντιμετωπίσει τη φυλάκισή της. Εμέρις από την άλλη σκεφτόμαστε, αν είχε κατοχυρωθεί κοινωνικά το δικαίωμα αυτοάμυνας των γυναικών όχι μόνο σε επίδοξους βιαστές αλλά και σε όσους εκφράζουν προφορικά τέτοιες επιθυμίες στο δρόμο (τι μουνί είσαι εσύ/να σε γαμήσω κτλ) και λάμβανε ο καθένας διαφόρων ειδών βίαιες απαντήσεις ίσως να το σκεφτόντουσαν καλύτερα...

ta PRIDE και η παρουσία της αστυνομίας

Η διοργάνωση του φετινού PRIDE στο τορόντο κάλεσε το τοπικό παράρτημα του Black Lives Matter (BLM) να πηγεθεί της πορείας ως τιμώμενη ομάδα. Σε συνεννόηση με την Black Queer Youth που είχε πάρει αποστάσεις από το κυρίως pride αποφάσισαν να πάνε αλλά για να κάνουν τη δική τους δήλωση σχετικά με την περιθωριοποίηση της μάυρης κουνήρ κοινότητας μέσα στην ίδια την Igbtqi κοινότητα αλλά και τις διαφωνίες σχετικά με την παρουσία μπάτσων μετά το φονικό στο ορλάντο.

Έτσι σταμάτησαν την παρέλαση ώστε να ακουστούν. Ανάμεσα σε γιουχαΐσματα για να συνεχιστεί η παρέλαση, ακτιβιστές είπαν μεταξύ άλλων: "Δε νομίζω πως υπάρχει λόγος για γιορτή δύτων υπάρχουν άνθρωποι που σκοτώνονται. Όταν υπάρχουν κουνήρ και τρανς άνθρωποι που πεθαίνουν. Δεχόμαστε μόνιμα επίθεσην. (...) Μπορείς εσείς να ξέρετε τους 49 του ορλάντο αλλά εμείς ξέρουμε φίλους, ξέρουμε οικογένειες, ξέρουμε εραστές, ξέρουμε μπτέρες, ξέρουμε πατέρες... Πως τολμάτε! (...) Μπορείτε να κουνάτε τις πολύχρωμες σημαίες σας και μπορείτε να περάσετε τέλεια αλλά κάθε φορά που η σύντροφός μου βγαίνει από την πόρτα φοβάμαι..." και στη συνέχεια ζήτησαν ανάμεσα σε άλλα αιτήματα: "αφαίρεστη της αστυνομικής συμμετοχής στο PRIDE. Η παρουσία της αστυνομίας μπορεί να κάνει κάποιους να νιώθουν ασφαλείς αλλά κάνουν ανασφαλείς πολλούς από την κοινότητά μας. Αν σκοπεύετε να έχετε ένα περιεκτικό PRIDE τότε πρέπει να έχετε ένα PRIDE χωρίς αστυνομία".

Μια Θέση, θα λέγαμε ερείς, που τιμά και θυμάται την ιστορία των αγώνων της Igbtqi κοινότητας. Κάποια επιπλέον θα αναφέρουμε στο επόμενο φύλλο.

(...)

Στο προκείμενο δεν καθαρίζεις εύκολα με συμψυφισμούς ούτε με συνειδοσιακές απαλλαγές του τύπου «καλύτερα να μην συμβαίνουν αυτά». Γιατί απλώς συμβαίνουν. Κι όχι μόνο στην «Κόρινθο του σύμπαντος» που έλεγε ο Καρούζος, όχι μόνο τότε και τώρα, αλλά τώρα και πάντα. Και παντού στην επικράτεια του πατριαρχικού σύμπαντος. Κι αυτό που συνάγεται αν θέλεις να συνεχίσεις τη ζωή σου ως γυναίκα είναι και στις δύο περιπτώσεις να ενδώσεις. Για να ξεμπερδεύεις. Κι αν η μια 22χρονη είναι νεκρή, μπορείς να δεις τώρα σε τι δύσκολη κατάσταση βρίσκεται η άλλη... Αυτό ακριβώς είναι το ηθικό δίδαγμα. Αυτή είναι η επιβαλλόμενη «κλειστή» γυναικεία ηθική: δεν ενδίδεις τιμωρείσαι, ενδίδεις και είσαι «εύκολη». Ας είναι όμως, ενδίδοντας τουλάχιστον «ζεις!»

Οι χειρισμοί στην αστική δικαιοπραξία βασίζονται στην αξία της ανθρώπινης ζωής και οι συμψυφισμοί δεν είναι παρά η ηθική συνεισφορά της πατριαρχικής κουλτούρας για να μείνει άθικτος ο συγκροτησιακός της πυρήνας. Η επιλογή μιας ριζοσπαστικής αντίληψης που δεν στέκεται στους άθιλους συμψυφισμούς και τις γελοίες καπιταλιστικές προσχηματικές για την «αυταξία της ανθρώπινης ζωής» και θέλει να χτυπάει πάντα στην καρδιά του καπιταλιστικού και πατριαρχικού κτήνους πρέπει να πάρει έμπρακτα θέση σε πέρα των γυναικών... προκειμένου να ζουν. Να ζουν όρθιες κι όχι γυνατιστές. (...)

απόσπασμα κειμένου από το σάιτ <http://detefabulablog.tk/>

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΣΑΚΚΟ ΚΑΙ ΒΑΝΤΣΕΤΤΙ

Οι οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες στην Αμερική την εποχή εκείνη

Βριοκόμαστε στις αρχές του 20ου αιώνα, λίγα χρόνια μετά το τέλος του Α' παγκόσμιου πολέμου -του μεγαλύτερου σφαγείου στην ιστορία- και 2 χρόνια μετά τη ρωσική επανάσταση του 1917. Ο καπιταλισμός βρίσκεται παγκοσμία σε μια νέα φάση, ιδιαίτερα στην Αμερική.

Από τα τέλη του 19ου αιώνα (με τη χρήση της πλεκτρικής ενέργειας και του κινητήρα εσωτερικής καύσης) οι καινοτομίες στην παραγωγή αφορούσαν τη συστηματοποίηση και τυποποίηση των προϊόντων και τον εξορθολογισμό της παραγωγικής διαδικασίας. Δόθηκε επίσης τεράστια έμφαση τόσο στα κεφαλαιουχικά όσο και στα διαρκή καταναλωτικά προϊόντα. Έτσι στην αυγή του 20ου αιώνα εμφανίστηκε αφ' ενός η υπέρμετρη αύξηση στη σημασία ορισμένων τομέων -ιδίως των μεγάλων βιομηχανιών υποδομής- και η γέννηση νέων, αφ' ετέρου η οργάνωση της παραγωγής, κι όλα αυτά σε συνδυασμό με την οριζόντια εξάπλωση της βιομηχανίας στο σύνολο της.

Σ' αυτήν την μεγάλη ανάπτυξη της βιομηχανίας δε θα μπορούσε παρά να αντιστοιχεί σημαντική ανάπτυξη της εργατικής δύναμης. Εξ' ίσου σημαντική υπήρξε άλλωστε και η τροποποίηση της δομής της ζήτησης εργασίας που επέφερε η αναδιάρθρωση, διευρύνοντας το πεδίο χρησιμοποίησης της πημειδικευμένης και της ανειδείκευτης εργατικής δύναμης, μιας δύναμης που ήταν κυρίως ξένης καταγωγής. Και αυτό γιατί η δυνατότητα εξεύρεσης εργασίας στη βιομηχανία κατέστησε τις ΗΠΑ πόλο έλξης εργατικού δυναμικού χαμπλού κόστους. Ωστόσο η μετανάστευση δεν υπήρξε αποκλειστικά μια οικονομική αναγκαιότητα αλλά και μια πολιτική επιλογή, καθώς ο μετανάστης στις ΗΠΑ ήταν κάτι περισσότερο από απλό πωλητής εργατικής δύναμης, ήταν ένας Ευρωπαίος προλετάριος σε αναζήτηση ενός πεδίου εργατικών αγώνων... Αυτό φαινόταν και από το ότι πολλοί ριζοσπάστες εργάτες, ήταν μετανάστες, συμβάλλοντας τα μέγιστα στην ανάπτυξη της ταξικής συνείδησης των προλετάριων.

Ως φυσικό επακόλουθο όλων των παραπάνω, δηλ. της πραγματικότητας του ταξικού ανταγωνισμού, έσπασαν άγριοι εργατικοί και πολιτικοί αγώνες στην Αμερική οι οποίοι θέβαια συνάντησαν τη Βίαιη και με δική της στρατηγική, απάντηση κράτους και αφεντικών. (Μην ξεχνάμε ότι μετά την ρωσική επανάσταση του 1917 έγινε σαφής στους από πάνω και τους από κάτω η δυνατότητα μια παγκόσμιας προλεταριακής επανάστασης). Το κύριο χαρακτηριστικό της στρατηγικής της αμερικανικής εργοδοσίας ήταν ο

κατακερματισμός της εργατικής τάξης σ' έναν αριθμό εθνικών ομάδων που η μία χρησιμοποιείτο εναντίον της άλλης. Συγχρόνως το κράτος με την επιτροπή μετανάστευσης προσπάθησε να αποδείξει αρχικά ότι η έλευση των μεταναστών θα έχει σοβαρές αρνητικές επιπτώσεις στις συνθήκες της αμερικανικής εργατικής τάξης (όπως ανεργία, κάτι που δεν ίσχει καθώς οι μετανάστες κάλυψαν όπως πάντα τις κατώτερες βαθμίδες της κλίμακας απασχόλησης), στοχεύοντας με αυτόν τον τρόπο να διογκώσει την ξενοφοβία και το ρατσισμό στους γηγενείς. Επειδή όμως σκοπός αφεντικών και κράτους πέρα από την συμφέρουσα για αυτούς διαχείριση της εργατικής δύναμης ήταν και η αποτροπή της χειραφέτησης των εργατών πραγματοποίησαν και μια εκστρατεία διάχυσης της ανασφάλειας δίνοντας στους όποιους επαναστάτες τα χαρακτηριστικά μιας αόρατης απειλής υποχθόνιας, σατανικής που εκθερεύονταν την ελευθερία και φυσικά την πατρίδα. Αυτή η απειλή ήταν οι "κόκκινοι", οι αναρχικοί, οι ριζοσπάστες. Διαμορφώνοντας τις εφικτές για αυτό συνθήκες το αμερικανικό κράτος, στυγά ταξικό, κινήθηκε τόσο ενάντια στους μετανάστες, με επιδρομές συλλήψεις και απελάσεις όσο και ενάντια στους ριζοσπάστες με εκπαραθυρώσεις και στημένες καταδίκες. Ένα κράτος σε πλήρη δράση...

Λίγα λόγια για τους Σάκο και Βαντσέττι

Οι Νικόλα Σάκο και Μπαρτολομέο Βαντσέτι έφτασαν στις ΗΠΑ από την Ιταλία το 1908 σε ηλικία 17 και 20 χρονών αντίστοιχα. Σχεδόν από την αρχή θα γνωρίσουν τις αρχές του επαναστατικού συνδικαλισμού στις οποίες θα κάνουν μια εποικοδομητική κριτική μέσω γραπτών παρεμβάσεων στον ιταλικό αναρχικό τύπο. Την ίδια στιγμή άρχισαν να γνωρίζουν τις διάφορες τάσεις του αναρχικού κινήματος που υπήρχαν στις ΗΠΑ. Όντας αναρχοκομμουνιστές και παρά τη συμπάθεια που έτρεφαν προς τον Μαλατέστα προσχώρησαν στην αντιοργανωτική γκαλεανική τάση του ιταλικού αναρχικού κινήματος στην Αμερική. Το 1913 ο Σάκο προσχώρησε στην αναρχική ομάδα της Λέσχης Κοινωνικών Μελετών και άρχισε να συνεργάζεται με την εφημερίδα *Cronaca Sovversiva* που ίδρυσε ο Γκαλεάνι. Ο Βαντσέτι προσχώρει και αυτός στη Λέσχη, αφοσιώνεται στην ιδεολογική προπαγάνδα και εκφωνεί λόγους σε διάφορες πόλεις σχετικούς με ελευθεριακά και συνδικαλιστικά θέματα.

Ο Βαντσέτι θα γράψει "για την αναγκαιότητα μιας συγκεκριμένης ένωσης των εργατών ως απαραίτητης προϋπόθεσης για την χειραφέτηση τους", εφιστώντας όμως "την προσοχή στην αυταπάτη ότι ένα συνδικάτο ή μια οργάνωση από μόνη της μπορεί να την πραγματοποιήσει. Για τον πρόσθιτο λόγο ότι οι θεσμοί γενικώς -ανάμεσα τους και το συνδικάτο, γέννημα μια διαιρούμενης σε αναταγωνιστικές μεταξύ τους τάξεις κοινωνιαίς- από τη φύση τους τείνουν να διαιωνίζουν καταστάσεις πέρα από τις αναγκαιότητες για την αντιμετώπιση των οποίων δημιουργήθηκαν. Κατά συνέπεια γίνονται με τη σειρά τους εμπόδια στην δυναμική του κοινωνικού γίγνεσθαι. Απ' την άλλη πάντως οι εργατικές ενώσεις υπάρχουν και

δεν πρέπει να αγνοούνται, όταν δε ο εργάτης μάθει ότι η χειραφέτηση των εργαζομένων θα πρέπει να είναι έργο των ίδιων, τότε εκείνη τη μέρα το προλεταριάτο θα βαδίσει πραγματικά προς την επανάσταση, προς την απελευθέρωσή του."

Εν αντιθέσει προς τον Βαντσέτι, ο Σάκκο ήταν άνθρωπος της δράσης που δεν περνούσε την ώρα του μελετώντας βιβλία αλλά προσπαθούσε να παρεμβαίνει εκεί όπου υπήρχαν σύντροφοι που ήταν σε χειρότερη κατάσταση από τη δική του.

Αν και δεν ήταν εγγεγραμμένα μέλη σε καμία από τις αμερικανικές επαναστατικές συνδικαλιστικές οργανώσεις, κατόρθωσαν με επιτυχία να οργανώσουν απεργίες και διαδηλώσεις σε συνδικαλιστικό επίπεδο. Συγχρόνως με το ίδιο πάθος δραστηριοποιήθηκαν για την υπεράσπιση των μεταναστών, όταν οι συλλήψεις και οι απελάσεις μαζί με τις επιδρομές του 1920 αποτέλεσαν μέρος μιας σταυροφορίας.

Όταν κλήθηκαν να υπηρετήσουν στο στρατό στο Α' παγκόσμιο πόλεμο, συνεπείς στις αρχές τους αρνήθηκαν να πολεμήσουν σε ένα καπιταλιστικό πόλεμο, ενάντια στην εργατική τάξη και διέφυγαν στο Μεξικό.

Η σύλληψη και η καταδίκη

Με την επιστροφή τους από το Μεξικό συνέχισαν τη δράση τους ενώ τα ονόματα τους ήδη υπήρχαν στις λίστες των μυστικών υπηρεσιών και παρακολουθούνταν από ομοσπονδιακούς πράκτορες. Στα 1920 το αμερικανικό κράτος εξαπέλυσε μαζικά πογκρόμ ενάντια των μεταναστών καθώς η υστερία για την κόκκινη απειλή είχε κορυφωθεί και ο μετανάστης έγινε στοχός. Οι απελάσεις έφτασαν να θεωρούνται ως η σωτηρία της Αμερικής και ακόμα και οι πιο πλέον μετριοπαθείς ριζοσπάστες θεωρούνταν εγκληματίες ή βομβιστές. Οι δύο ριζοσπάστες στάθηκαν στο πλευρό των διωκόμενων με πάθος συγκεντρώνοντας χρήματα για δκηγόρους, μοιραζόντας προκηρύξεις και οργανώνοντας συγκεντρώσεις.

Στις 3 Μαΐου του 1920 ο Αντρέα Σαλσέντο, Ιταλός τυπογράφος σύντροφος του Βαντσέτι, εκπαραθυρώνεται από το 140 όροφο του Υπουργείου Δικαιοσύνης και τσακίζεται στο πεζοδρόμιο. Ήταν ένας από τους πολλούς ριζοσπάστες που είτε οδηγήθηκαν στη φυλακή είτε εξοντώθηκαν από το Αμερικανικό κράτος.

Στις 5 Μαΐου 1920, ο Σάκο και Βαντσέτι συνελήφθησαν ενώ προετοίμαζαν κινητοποιίσεις για τη δολοφονία του Αντρέα Σαλσέντο. Αρχικώς κατηγορήθηκαν για "επικίνδυνη δράση" σύντομα όμως βρέθηκαν κατηγορούμενοι για μια ληστεία με δύο φόνους που είχε γίνει στις 15 Απρίλιο 1920. Οι δίκες που ακολούθησαν παρά την πληθώρα αθωατικών στοιχείων και το παγκόσμιο κίνημα αληπλεγγύης που αναπτύχθηκε κατέληξαν στην καταδίκη σε θάνατα των δύο αγωνιστών. Μετά από επτά χρόνια δικαστικών αγώνων, τα μεσάνυχτα της 27ης Αυγούστου 1927 οι Νικόλα Σάκο και Μπαρτολομέο Βαντσέτι οδηγούνται στην πλεκτρική καρέκλα και εκτελούνται.

ανθρωπισμός χωρίς σύνορα... ...αλλά με περιφράξεις

οι Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, οι μετανάστες
και η περίπτωση της Λέσβου

Η μπροσούρα «ανθρωπισμός χωρίς σύνορα αλλά με περιφράξεις» εκδόθηκε στη Μυτιλήνη τον Ιούλιο του 2016 από την ομάδα ενάντια στα κέντρα κράτησης Musaferat (musaferat.espixblogs.net). και μοιράζεται με ελεύθερη οικονομική συνεισφορά.

Από τον πρόλογο της έκδοσης

„Έτοι και στην περίπτωση του μεταναστευτικού ζητήματος, η ακροβασία ανάμεσα στην «ασφάλεια της Ευρώπης που βάλλεται από τους μετανάστες-εισβολείς» και στην αναγωγή τους σε «θύματα μας ανθρωπιστικής κρίσης» (και συνεπώς ακούσιους αποδέκτες μας κάποιας προστασίας) γεννά νέα υποκείμενα προς καταστολή ή εκμετάλλευση. Ένα γνώριμο μοτίβο επαναλαμβάνεται κι εδώ: είτε εγκληματίας/τρομοκράτης/εισβολέας, είτε κακόμιορο θύμα/επαίτης/παθητικός δέκτης φιλανθρωπικών ενεργειών. Ποτέ όμως ίσος με τους γηγενείς.

Η Λέσβος ως ένα από τα σημαντικότερα σημεία υποδοχής των μεταναστών τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια έχει δει να αναπτύσσονται στα εδάφη της όλοι οι μηχανισμοί υποτίμησης και εξαθλίωσης των πληθυσμών που κατέφθαναν. Από τις εγκώριες και ευρωπαϊκές ένοπλες δυνάμεις και τα ειδικά σώματα ασφαλείας ως τους κυβερνητικούς και μη φορείς και οργανώσεις που έρχονται να καλύψουν με τον ανθρωπιστικό μανδύα τις θανατοπολιτικές που λαμβάνουν μέρος στα εδάφη της.

...Η παρούσα έκδοση αποτελεί για τη συλλογικότητά μας μέρος της προσπάθειας να αποσαφνιστούν μία σειρά από ερωτήματα σχετικά με το ρόλο αυτών των οργανώσεων στις αντιμεταναστευτικές πολιτικές. Την ίδια στιγμή επιθυμούμε να κοινοποιήσουμε τόσο τη συλλογική όσο και τις προσωπικές εμπειρίες που αποκομίσαμε σε αυτό το πεδίο όλο το προηγούμενο διάστημα.

Για οποιαδήποτε ερώτηση σχετικά με τα περιεχόμενα και τη διανομή της έκδοσης μπορείτε να επικοινωνήσετε στο mail της συλλογικότητας: musaferat@espix.net

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ - ΘΑ ΤΙΣ ΒΡΕΙΤΕ ΣΤΟΝ ΑΥΤΟΛΙΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΧΩΡΟ ΑΝΑΤΟΠΙΑ

Η παρούσα διασυλλογική έκδοση «Πληθυσμοί στο Στόχαστρο», ραδιουργίθηκε σε Λέσβο και Αθήνα, από την ομάδα ενάντια στα κέντρα κράτησης «Musaferat» και την Πρωτοβουλία για την ολική άρνηση στράτευσης. Τυπώθηκε τον Ιούνιο του 2016, σε 2.000 αντίτυπα και διανέμεται χωρίς αντίτυπο σε αυτοοργανωμένους χώρους και καταλήψεις σε διάφορες πόλεις, με ελεύθερη οικονομική συνεισφορά.

Από τον πρόλογο της έκδοσης

Η ιστορία της συνάντησης των δρόμων ανάμεσα σε Αθήνα και Μυτιλήνη ξεκινάει αρκετά πίσω, από τότε που και οι δύο πολιτικές ομάδες της παρούσας έκδοσης, έκαναν την επλογή να στήσουν γέφυρες μεταξύ τους, προκειμένου να διασταύρωσουν τα περιεχόμενα της δράσης και των αρνήσεών τους απέναντι στην εξουσία και τις επιμέρους εκφάνσεις της. Παρά τη φαινομενική «μονοθεματικότητα» των συλλογικοτήτων –αντιμιλταρισμός για την Πρωτοβουλία για την Ολική Άρνηση Στράτευσης από την Αθήνα και αγώνας ενάντια στα κέντρα κράτησης για τους/τις Musaferat από τη Λέσβο– η επιθυμία να συγκρουστούμε με το σύστημα που γεννά και θρέφει την καταπίση και την εκμετάλλευση, μέσα στο πλαίσιο της οικονομικής και πολιτικής οργάνωσης του καπιταλισμού και του αστικού κράτους, είναι κοινή.

Με άξονα το κτίσμα αυτών των αντιστάσεων, τόσο ενάντια στον μιλταρισμό όσο και στις αντιμεταναστευτικές πολιτικές, η διασταύρωσή μας ξεκίνησε την άνοιξη του 2015, όταν άρχισε να φάνεται πλέον ξεκάθαρα ότι η επιλογή της κυριαρχίας απέναντι στο «μεταναστευτικό» θα περνούσε από αρκετούς ματωμένους δρόμους. Και θα έδινε ιδιαίτερη έμφαση στην ολοένα και μεγαλύτερη στρατιωτικοποίηση της διαχείρισης μεγάλων πληθυσμών, στα πρότυπα των ήδη δρομολογημένων επιλογών για την αντιμετώπιση των κοινωνικών αντιστάσεων και των «εσωτερικών εχθρών» στις δυτικές κοινωνίες, μέσα από τα σύγχρονα δόγματα ασφάλειας, καταστολής και κοινωνικού ελέγχου.

Ως αποτέλεσμα μας γόνιμης ανταλλαγής περιεχομένων, συναντηθήκαμε μετά την πρωτομαγιά του 2015 στην Κατάληψη στο Μπίνειο στη Λέσβο, θέτοντας προβληματισμούς γύρω από τη στρατιωτικο-αστυνομική διαχείριση πληθυσμών, με παράδειγμα το μεταναστευτικό και ανικενέυοντας αυτοοργανωμένους, αντιθεσμικούς τρόπους αντίστασης και αγώνα ενάντια στη βαρβαρότητα και τον μιλταρισμό. Τότε, ήδη η Λέσβος είχε μια μακριά μέσα στο χρόνο και συχνά μακάρια εμπειρία του πολέμου ενάντια στους μετανάστες, αποτελώντας από παλιά πέρασμα προς την Ευρώπη για όσους/ες η ίδια ή δυτική λεπλασία, πολεμική ή όχι, έχει στείλει έξω από τα σύνορα του τόπου τους. Μπορεί τότε να μιλούσαμε για «οργανωμένο θάνατο» και για εκατοντάδες νεκρούς στους υγρούς τάφους της Μεσογείου, μπορεί οι αναλύσεις μας να φωτίζουν το σκοτεινό μέλλον του εγκλεισμού σε στρατόπεδα συγκέντρωσης ως επιλογής της κυριαρχίας για τους «περισσευόμενους» μετανάστες, μπορεί οι εκτιμήσεις μας να αναδείκνυνται τον κομβικό ρόλο που αναμένοταν να διαδραματίσουν οι στρατοί στον έλεγχο της μετακίνησης των μεταναστών, όμως μετά από έναν ολόκληρο χρόνο τα βιώματα ήρθαν να αποδείξουν ότι καμιά πρόβλεψη δεν είναι τόσο στυγνή όσο τα ίδια τα γεγονότα, όταν αυτά τα παράγουν τα έθνη-κράτη, οι στρατοί και τα σύνορά τους.

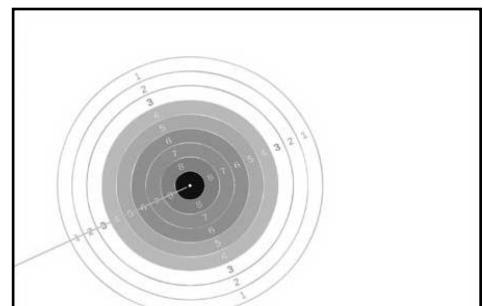
[...]

Η βαρβαρότητα της στρατιωτικο-αστυνομικής διαχείρισης παράγει πια τις δικές της αυθόρυπτες εκρήξεις, με δεκάδες μικρές και μεγάλες εξεγέρσεις, διαμαρτυρίες, αποχές συσσιτίου και απεργίες πείνας στις περισσότερες από αυτές τις «υποδομές» (sic). Πέρσι, ανικενέυμε σκεπτικά για τους κοινούς αγώνες ενάντια στις αντιμεταναστευτικές πολιτικές και τον μιλταρισμό που τις διαποτίζει, τώρα όμως είμαστε ακόμα πο σίγουροι/ες για τη θέση μας: Στο πλαίσιο των μεταναστών, συνειδητά ξένοι/ες, ενάντια στον πολιτισμό της εξατομίκευσης, της καπιταλιστικής και κρατικής βαρβαρότητας, των εθνών και των εθνικισμών, των συνόρων και των περιφράξεων. Σε κοινούς αγώνες, μέχρι την καταστροφή και του τελευταίου στρατοπέδου.

Για οπιδήποτε αφορά στα περιεχόμενα, τη διανομή ή την παρουσίαση του εντύπου, μπορείτε να επικοινωνήσετε στις πλεκτρονικές διευθύνσεις των ομάδων:

Musaferat: musaferat@espix.net

Πρωτοβουλία για την ολική άρνηση στράτευσης: oliariamisi@espix.net

ΠΛΗΒΥΣΜΟΙ ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ
μητεριούμενος, καταδύοντας έκακοτος ανύκνησης,
πολιτικό δύναμη, αθρωπούμενος,
μετανάστες/εργείς, σα ποράδεψη με τη νέοβρο

μετανάστες